

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

✠ Timoteiu Cipariu.

Istoria limbei și a literaturii unui popor e prima comoară de viață și cel mai scump tezaur al înaintării naționale. Fără de aceasta giuvaer, limba rămâne numai o simplă formă pentru exprimarea ideilor și, ori-cât ar fi o limbă de avută și nuanțată, ea zace de jumătate moartă, ascunsă ca un diamant în pulverea drumului. Și nici că se poate desvolta o limbă cu totdeadinsul, când ea nu-și cunoaște trecutul, ea, studiând diferitele perioade de schimbare ale ei, pe baza lor se caute alte schimbări comode firi și împregiurării sale. Pornind cu trecutul numai vom pute noi cei de astăzi să ne vedem limba oglindită; numai în trecutul unei limbi se poate căuta viitorul. Noi Românii, am știut-o destul de clar aceea, deși târziu am început s'o scim: dar după-ce timpurile ni-au conces și nouă a ne ocupa de știință, ne-am ocupat din toată inima cu istoria limbei noastre. Considerându-ne starea de tot felul, și considerând timpul cel atât de scurt, putem să ne fâlim cu tot dreptul, că am mers destul de departe, cu toate că în urma noastră mai rămâne lung drumul, pe care avem să trecem până vom fi fericiți a ne țice: „Am făcut! Puțin sau nimic nu-mai avem a face!“

Dela capătul veacului trecut încă, s'au vădut bărbați cu erudițiune și oameni plini de dragostea moșiei românesce căutând prin archive tezaurul limbei noastre. S'au însuflețit pe acele vremuri, încă vechi, multe pepturi mari, s'a aprins în inima lor focul de a scrie românesce despre Români. Gramatici și lexicografici, dar mai pre sus istorici au fost acei oameni. Au pus baza unei mișcări literare, au dat mărteală impuls de a-ți iubi limba; oameni mari, dar' cu puțin mijloace, au dat avânt penei românesce, și cu drag au îndemnat pe alții, ca să completeze opera lor. Cu începutul secolului present se nasce

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

o adevărată pornire literară în limbistica română. Pe baza cercetărilor de mai nainte ale lui Șincai, Micul, Maior și alții, au pășit oameni noi, ca să descopere și mai mult. Eliade Rădulescu în Muntenia și Cipariu în Transilvania au fost primii, cari s'au încercat a face lucruri mari, a sistemisa materialul limbei noastre. Au pășit ambii pe drumul apucat de Petru Maior, ale cărui cercetări s'au extins asupra gramaticii, și încă asupra celei mai interesante și mai grele părți a limbei române, asupra foneticii. Și dacă am considera pe Maior de întemeietorul fonologiei noastre, am considera pe Cipariu de sistematizatorul ei. Maior nu ia în considerare evoluțiunea istorică a limbii, nu se servese de vechile noastre monumente literare, pre când Cipariu, pe baza graiului viu și a monumentelor literare stăruie să codifice în modul cel mai sistematic legile principale ale limbei române. Adună mult material din bătrâni, urme vechi de literatură și istorie; adâncește firea limbei noastre și-și sacrifică viața cu cercetări limbistice. El întemeiază scoala etimologico-istorică în filologia noastră, și, cu toate că la început mulți își băteau joc de el și făceau glume din studiile lui serioase, părerile sale istorico-filologice au devenit de mare importanță literară și au deschis drum larg pentru cei care au zelul să exploateze materialul limbei. Nisuițe mărețe și în fondul lor de tot importante sunt studiile lui Cipariu. El este unul dintre cei cari au lucrat mai cu din adins la introducerea și popularizarea alfabetului latin; ne-a dat gramatică și sintaxă română și în ortografie ne-a creat direcțiunea etimologico-istorică. Dacă multora nu le convine direcțiunea aceasta, poreclind-o ultra-latină, nu trebuie să ținem orbiș la aceea, că Timoteiu Cipariu ar fi vrut să ne facă Latini de tot, ori că el n'a aprofundat destul limba noastră, ca să poată da direcții în literatură. Intențiunea lui, ca și a lui Rădulescu, era, ca prin limba scrisă, dacă nu puteam prin cea vorbită, să ne dovedim măcar în parte latinitatea noastră, după-ce pe timpul, când a început el a scrie,

Românii nu erau creduți de ceea-ce sînt și cestiunea originii noastre nu era limpețită.

Noi nu sîntem competenți a judeca întru cât a putut să greșescă Cipariu în punctul acesta; filologia română va scî cu vreme — și poate o scie chiar astăzi — cât a contribuit marele etimolog din Blaj la edificiul imosant al desvoltării limbei române. Nimeni nu-i va trage la îndoală meritele și nimeni, dintre câți sînt chemați a fi aleși, nu va fi nerecunoscător față cu acel bărbat, care și-a jertfit viața sa toată pentru cercetările limbei române. Bărbat erudit, în faptă timp îndelungat cel mai erudit între Români, a făcut epocă în literatura noastră filologică și veacurile viitoare vor numi cu reverență numele lui Timoteiu Cipariu!

Timoteiu Cipariu e născut la anul 1805 în comuna Pănade, comitatul Târnavei-mici. Studiile sale le-a făcut la școlile din Blaj, unde a terminat cursul filosofic la anul 1823, ear' preste trei ani cel teologic. La anul 1827 fu numit profesor, mai întâiu la gimnasiu, apoi de dogmatică și mai târziu profesor de filosofie și al studiului biblic la seminarul gr.-cat. de acolo.

La anul 1842 Cipariu fu numit canonic la biserica catedrală din Blaj. În timpurile grele ale anilor 1848/9 găsim pe Timoteiu Cipariu ca membru al comitetului de pacificațiune. După încetarea revoluțiunii Cipariu a întreprins călătorii prin Europa. La anul 1854 a fost numit director al gimnasiului din Blaj. La anul 1860 fu ales deputat la senatul imperial din Viena. La alegerea de metropolit al Românilor gr.-cat. făcută la Blaj în anul 1868, Cipariu a întrunit cele mai multe voturi după actualul metropolit. Ear' mai târziu el fu numit preposit și vicar general al arhidiecezei Blajului.

Activitatea literară a lui Timoteiu Cipariu e cunoscută tuturor Românilor. Din scrierile sale amintim: *Diarul „Organul luminării“* (1847—48) important pentru studiile și diversele notițe literare publicate în el asupra limbei române; *„Gramatica limbei române“* în două edițiuni, la anul 1854 mai pe scurt și la anul 1869 amplificată; *„Acte și fragmente“* (1855); *„Elemente de poezie“* (1860); Cestiunea originii Românilor sub titlul: *„Cuvînt la inaugurarea Asociațiunii transilvane“* (1862); *„Sintaxa limbei române“* cu un apendice despre limba română (1877); *„Arhivul pentru filologie și istorie“* (1867—1872); în fine diverse cărți

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

bisericesci și scolastice (Orologierul la 1836 etc.) și articoli prin țiare cu deosebire în „Foaia pentru minte“ și în „Programele“ gimnasiului din Blaj.

În virtutea meritelor literare și a erudițiunii sale, Timoteiu Cipariu a fost numit membru al Academiei române, mai întâiu vice-prezident, apoi dela 1876 încoace președinte al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, precum și membru al societății germane-orientale și al conservatorului ces. reg. pentru monumentele vechi, și al altor societăți străine literare și istorice.

Biblioteca strînsă de Cipariu cu multă diligență a ars la 1849, a fost însă mai târziu earăși restaurată și astăzi ea conține cărți și documente din cele mai prețioase.

Eacă anunțul ce l-am primit din Blaj:

Capitulul metropolitan gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș cu adîncă întristare anunță adormirea în Domnul a iubitului confrate

Reverendissimului Domn

Timoteiu Cipariu,

preposit și canonic al bisericii catedrale metropolitane din Blaj, decan catedral, vicar general arhiepiscopesc, președinte al tribunalului matrimonial de a II-a instanță pentru diecezele sufragane, președinte și membru fondator al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român“, membru al Academiei române, membru ordinar al societății germane-orientale și asesor al sfântului scaun metropolitan,

urmată după morb scurt aji-dimineață la 4 oare în anul 83 al etății și 60 al preoției sale.

Osemintele adormitului se vor înmormenta în 5 Septembrie st. n. la 3 oare după ameași. Blaj, 3 Septembrie 1887.

Fie-ți țărina ușoară și memoria binecuvîntată!

Revistă politică.

Sibiu, 24 August st. v.

Sînt departe lucrurile din Bulgaria de a se limpeți. Pasul, pe care l-a făcut principele Ferdinand de Coburg atunci când a plecat în Bulgaria fără de a fi autorizat de puteri, din ce în ce încurecă încă situațiunea și altfel destul de deficilă a Bulgariei.

Cu toate că crisa internă pare a fi aședată prin formarea noului cabinet sub presidența lui Stambuloff, lucrurile ce se petrec în lăuntru Bulgariei ne spun destul de lămurit, că situațiunea în care se află principele de Coburg, din țî în țî se îngreunează și e puțină speranță, că principele va pute da Bulgariei pacea și liniștea, de care are lipsă această țeară atât de mult cercată.

Foița „Tribunei“.

Non omnis moriar.

La mormîntul lui Timoteiu Cipariu.

Clădit-au Grecii doară cetăți de fală pline
Și temple mari și ziduri ciclopice-au zidit,
Dar' toată măestria clădirilor heline,
Columnele de marmur și templele divine
De mult s'au năruit.

Trăesc numai imagini, hrănite de-amintirea
Condeielui istoric, ca vis numai trăesc:
Dar' cine poate țice, că le-a perit mărirea?
Ce cap va fi 'ndărătnic să nege nemurirea
Poporului grecesc?

Nu murii țin pe-o gîntă, căci murii pot să cadă;
Nu oamenii fac neamul, căci ei se nasc și mor:
Bărbații numai poartă putere și dovadă,
Dar' nu prin fer și lance, ei nu înving prin spadă,
Ci 'nving cu mintea lor.

Se nasc, avînd în suflet mari nobile destini
Trăesc, ca să crezee, și trec ca nise regi.
Umplînd a lunei goluri, golind a mării plinuri,
Ei mor deplânși de-o gîntă și, chiar să moară 'n
chinuri,
Nici când nu mor întregi!

Aceia sînt bărbații, cari pot s'alunge norii
Națiunilor, uitate prin noapte și sub fier,
Bărbați superbi, cari poartă menirile-Aurorii
Au larg avînt de vultur și 'n șir, ca și cocorii,
Ei foc fură din cer.

Oh, sfînt și 'nalt e darul, când ori la care neamuri
Trăesc bărbați cu suflet, cum nouă ni-a trăit
Cipariu, căruntul duce, purtînd a limbei flamuri,
Cătînd să lămurească prin vii și mîndre lamuri
Un graiu îmbetrînit.

Căci l-a trimis Geniul luminii, să-și unească
Puterea cu-ale altor bărbați cu suflet plin:
Să caute și să afle, să frîng'a lunei mască,
Întregi să ne redea și ear' să ne renască
Prin graiu dela Quirin.

Și-acum răsună tonuri lugubre 'n tot de-alatul
Pămînturilor, unde un graiu găsesci și-un port,
Că varsă lacrimi și pot tot colțul și tot satul,
Că gem la groapă flamuri cernite, că bărbatul
Națiunii doarme mort!

Gîndirea lui, aprinsă de-a neamului iubire,
Aji doarme 'n glii și doarme întreg avîntul lui!
Cipariu, carele caută prin veacuri de-amintire
O limbă românească și-a limbei noastre fire,
Cipariu de-acuma nu-i!

E mort Cipariu? Voi spuneți, că-i mort? Dar' oare poate
Să moară omul, care dă vieți, care-i trimis?
Nu-i mort! În mii de piepturi, în piepturile toate,
Trăesc el de-apururi; nici moartea nu ni-l scoate
Din piept, unde ni-e scris!

Trei scînduri și o movilă de glii nu pot s'ascundă
Pe-un om iubit de-o lume pe-un om de fapte mari!
Un neam întreg, ce plînge, stă gata să răspundă,
Că 'n veac va recunoaște cu-o inimă profundă
Pe marele Cipariu!

George Coșbuc.

Mica Fadetă.

De George Sand.

(Urmare.)

Landry se opri foarte mirat și atât de năcăjit că o vede ear' plîngînd, încât îi veni un fel de dispreț.

— Vîd destul de bine, — îi țice el, — că nu spui adevărul când țici, că prietenia mea singură este aceea ce vrei să aibi. Ai o alta mai mare, care te opresce să mă săruți.

— Nu, Landry, — răspunse ea suspinînd, — dar' mă tem, că sărutîndu-mă noaptea, fără să mă poți vedea, mă vei urî cu atât mai tare ția, când m'ai revedea.

— Ce, adecă nu te-am vădut nici odată?
— țice Landry nerăbdător, — ce, nu te vîd și

acuma? Aide, vino puțin la lună, te vîd bine și nu sciu dacă ești urîtă, dar' îmi place chipul teu, fiindcă te iubesc; asta e totul.

Și pe urmă o sărută, mai întâiu tremurînd, și pe urmă cu atîta plăcere, încât ei îi fu frică și îi țice respingîndu-l:

— Destul! Landry, destul! ar țice cineva că mă săruți din mînie sau că te gîndesci la Madelona. Liniștes-te, fi voiu vorbi mîne, și mîne tu o vei săruta cu mai multă veselie decăt pot eu să-ți dau.

Țicînd acestea, ea eși repede din carieră, și plecă cu pasul ei ușor.

Landry era ca nebun, și avea poftă să alerge după ea. El se întoarse de trei ori mai nainte de a se hotări să coboare coasta țârlei. În sfîrșit, simțînd că necuratul este în urma lui, începî să fugă și el și nu se opri decăt la Priche.

Des-de-dimineață, când se duse să-și vadă boii dîndu-le nutreț și mîngîindu-i, el se gîndia așa în el la timpul de un mare cias, pe care l-a petrecut stînd în carierele de pe miriște de vorbă cu mica Fadetă, un cias care-i păruse ca o clipă. Capul îi era încă amețit de somn și de oboseala unei țile atât de deosebite de aceea, pe care ar fi avut să o petreacă. Și se simția cu totul turburat și oare-cum înfricat de simțămîntul, pe care îl avuse pentru acea copilă, care i-se ivia înaintea ochilor urîtă și rău înbrăcată cum o sciuise totdeauna. Câte odată

Despre opiniunea ce domnesce acum în Bulgaria, „Pol. Korr.“ ne aduce o scire foarte caracteristică. Ea dăce într-o depeșă primită din Sofia, că bucuria și iritațiunea plină de bucurie, în care se afla poporul bulgar la sosirea principelui Ferdinand de Coburg, din ce în ce par a dispăre, și a fi înlocuite prin o desamăgire generală. Această desamăgire e naturală. Căci poporul bulgar credea, că principele de Coburg nu se va fi hotărât a veni în Bulgaria fără de a fi sigur de aprobarea Porții și a celor mai multe mari puteri, el credea, că cu vreme se va pute face și o apropiere către Rusia și astfel ori-ce încurcatură va fi cu timpul aplanată. Aceste presupuneri însă nu s'au realizat. Însăși cercurile hotărâtoare din Bulgaria, care se înțelege, că nu împărtășesc vederile populare expuse mai sus, sânt surprinse de opoziția unor mari puteri precum și de inderferența celorlalte. Ce e drept, noul minister are tot oameni capabili de a governa, cu toate acestea, un bărbat adevărat popular nu se afă între dinșii, la care s'ar pute să se uite poporul bulgar cu încredere și entuziasm. Principele Ferdinand se afă încă numai la începutul popularității sale, ear' exprimându-se odată, că dorința lui este, ca toate obligamentele internaționale, de care se ține și tributul către Poartă, trebuie să fie împlinite, a dat nascere unei temeri, că contribuțiunile vor fi sporite. La toate acestea se mai adaug greutățile interne, care s'au ivit și cu privilegiul formării noului cabinet. Mai puțină temere pricinuesc agitațiunile emigranților bulgari, cari se cunosc foarte bine și în detalii, căci ele se fac ziua mare și fără leac de sfială. Emigranții bulgari răspândesc pamfleturi îndreptate în contra principelui Ferdinand, un pamflet e compus în limba franceză și tipărit în Turnu-Severin. Guvernul urmărește cu toată stăruința pe urătorii acestor pamfleturi și a luat toate măsurile necesare de precauțiune pe la granițele Sârbiei, Turciei și României, căci din toate părțile aceste s'au ivit momente suspecte.

Trimiterea în Bulgaria a generalului rusesc Ernroth este aproape lucru hotărât. O depeșă din Berlin ne spune, că Poarta ar fi aprobat misiunea lui Ernroth și așteaptă numai propunerea Germaniei cu privire la executarea intervențiunii.

O scire din Sofia ne spune, că Germania ar fi spriginit de mai înainte propunerea Rusiei, ear' Turcia aflând despre aceasta s'a hotărât a trimite la Berlin o notă, în care guvernul german este rugat a căuta aprobarea celorlalte puteri pentru intervențiune. Nota aceasta, înainte de a fi expedită, a fost așternută Sultanului pentru a fi aprobată. Aflând despre aceasta ambasadorii Austro-Ungariei, Engliterei și Italiei se duseră imediat la palat, și isbutiră prin înrîurirea lor, ca sancțiunea notei să fie aminată. Sosind sârbătorile Bairam-ilor, reprezentanții puterilor cu drept cuvânt pu-

teau să creadă, că toată demarșa se poate considera ca zădărnicită. Cu toate aceste nota a fost expedită, căci în 30 August n. trimisul Porții la Berlin a predat principelui Bismarck nota din cesțiune. Bismarck primî nota *ad referendum*; înțâlnind însă în aceeași zi pe reprezentanții celor trei puteri le declară: Germania e hotărâtă a sprigini toată acțiunea diplomatică a Rusiei. Celelalte puteri vor face foarte bine, dacă și ele se vor hotărî astfel. Guvernul bulgar a fost încunoscînt despre aceasta prin dl Vulkovici.

Lui „Standard“ i-se scrie din Sofia: Sosind aici din Constantinopol scirea, că misiunea lui Ernroth ar fi aprobată de către Poartă, s'a produs o mare mâhnire, fără-ca să se fi clătînat hotărîrea firmă, ca demarșei rusesci să i-se facă o rezistență până la extrem. Dacă nu se va pute alceum, Ernroth va fi oprit cu arma în mână de a pași în Bulgaria.

Întrevederea între Împăratul Germaniei și Tarul Alexandru III se dăce că se va face la dorința Împăratului Wilhelm. Și acum se numesc 10 Septemvrie ca ziua, în care se vor întâlni cei doi împărați. Foile din Viena și Budapesta primesc din Berlin asigurarea, că întâlnirea acestor doi monarhi va avè mai mult un caracter familiar și că această întâlnire nu va tulbura de loc prietenia între monarchia noastră și Germania.

Sciri sosite din Sudan spun despre un mare desastu ce l'au suferit Dervisii din țeara Baggara dela Șeik-ul Saleh cu tribul Cabbabis. Dervisii au perdut vre-o 1300 morți. Abisinienii pornesc în contra Dervisilor în direcția către Senaar și Kassala.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

De sub poalele Highesului.

Corespondențele din părțile noastre sânt corbi albi, căci rar se cetesce câte ceva și din comunele noastre Săcele, odinioară atât de renumite. Causale nu sânt, că nu s'ar afla și la noi bărbați, care din când în când ar pute serie; nici împregiurarea, că n'am avè ce serie, dar noi sântem de principiu, că mai bine e: „să taci și să faci“, decât să trîmbezi la toate ocasiunile, că s'au făcut multe și în fond s'au isprăvit puține. De astădată însă nu pot trece cu vederea o întemplantare pentru noi Săceleni de mare însemnătate, fără a mă folosi de coloanele preputitului țiar, ce redigiați. Rugându-vă deci de ospitalitate vă asigur, că vom raporta numai purul adevăr.

Di de sârbătoare, și de adevărată veselie am avut noi Săceleni Luni în 17 l. c. Este vorba de deamna primire, ce am făcut-o celui mai mare fiu al Săcelilor. Intelgența și poporul din Săcele înțelegînd, că Ilustritatea Sa dl Archimandrit și Vicar arhiepiscopesc Nicolae Popea petrece la băile dela Elöpatok, și că la reîntoarcere se va abate pe la căminul părintesc, au decis, ca la intrarea sa în Săcele să fie întimpinat

Dar' după-ce soarele se mai ridică și lucrătorii dela Priche se sculară, ei începură să și facă haz de jocul lui cu uritul de greer; ei o făcură în glumele lor atât de urită, atât de rîu gătită, încâ el nu mai scia unde să se ascundă, atât de mult se rușina nu numai de ceea-ce ei au vădut, ci și de cele ce se feria să le spună.

El însă nu se supără de loc, pentru-că oamenii din Priche erau toți prietenii lui, și nu puneau nici o rîutate în glumele lor. Ba el avî chiar îndrăsneala de a le spune, că mica Fadetă nu e precum o cred oamenii, că prețnesce cât multe altele și că e în stare să facă mult bine.

Pentru aceste îl luară din nou în rîs.

— Muma ei, nu dăce ba, grăiră dinșii; dar' ea e un copil, care nu scie nimic, și dacă ai vre-o vită bolnavă nu te sfătuesc să te folosesci de leacurile ei, căci ea este o mică guralivă, care nu cunoasce de loc tainele tămăduirii. Dar' ea scie să zăpăcescă băieții, precum se vede, căci tu nu te-ai depărtat de loc de ea în ziua de sfântul Andoche și vei face bine, frate Landry, dacă vei băga de seamă; căci în curînd oamenii te vor numi greuruluşul și priculicuil Fadetei. Necuratul are să fie în călcăiul teu. Scaraoschi o să vină să ne tragă cearșafurile de pe pat și să încrețească coamele cărlanilor nostri. Vom fi siliți să facem ceva să te desfermecăm.

la hotar. Spre scopul acesta la oarele 2 p. m. și porniră mai multe trăsuri și călăreți spre crâșmuța dela Herman. Aci, după o așteptare de 1 oară adevărată la oarele 4 d. am. sosesc Ilustritatea Sa. Călăreții se așează în ordine, formînd 2 coloane. În fruntea lor erau postați întreaga preoțiune din Săcele de o parte, și de cealaltă parte învățătorii și numeroșii economi. La oprirea trăsuri Ilustr. Sale erupe din pepturile tuturor un întreit: „Să trăească!“ ear' parochul Ieremia Verzea, aflându-se în fruntea preoțiunii, cu o voce sonoră îl întimpină cam cu următoarele cuvinte: „Ilustritatea Voastră! Clerul și poporul român din Săcele vin prin mine a Vè aduce cele mai vii simțăminte de iubire fiiască și, pentru-că V'a adus D-șeu sănătos în mijlocul nostru, Vè urează un: „bine ați venit“.

„Veseli și mândri de sosirea ilustrului fiu la căminul părintesc, aducem cu respect omagiile noastre de reverență și de profundă recunoscîntă pentru însemnatele servicii, ce ați adus națiunii și bisericii în decurs de aproape patru decenii.

„Ilustrisime! Fie-mi permis a mai rosti câteva cuvinte despre unele fapte, pe cari e bine a ni le împropăta și noi și a le cunoasce și generațiunea mai tină, speranța și viitorul națiunii.

„Cel mai prețios tezaur, ce ne-a lăsat de moștenire marele arhiepiscop Andreiu, este de bună seamă constituțiunea noastră bisericească. Ea este fala noastră, ea este fortăreața, unde sânt depuse cele mai sacre drepturi ale bisericii noastre ortodoxe române, la a căror căștigare ați lucrat alături cu marele bărbat Andreiu.

„Însă după încetarea lui din viață, unii din inimicii nostri s'au încercat a o nimici, a o dărîma. Dar' Il. Voastră, sentinela credincioasă și neadormită, în fruntea fiilor devotați bisericii și memoriei marelui Andreiu, cu o bărbăție rară, ai luptat și lupti încă pentru apărarea și conservarea ei.

„Deci pasă înainte, bravule conducător, pe această cale de onoare, pentru care posteritatea Te va glorifica. Înainte, tot înainte, căci noi te vom urma cu încredere și iubire fiiască și vom fi purura cu Tine.

„Dar' Te rugăm respectuos, ca sub acest drapel, sub conducerea Voastră, să întruniți pe toți fiii demni ai aceleiași mame, pentru-ca isbînda să fie cu atât mai sigură, mai bogată și mai strălucită.

„D-șeu să Vè păstreze viața încă mulți ani pentru binele și fericirea bisericească și a națiunii.“

Ilustritatea Sa adînc mișcat și surprins de această manifestație de iubire, mulțumesc preoțiunii, învățătorului și poporului cam cu următoarele cuvinte:

„Vè mărturisesc, d-lor și fraților, că această întimpinare onorifică mă surprinde. Mă bucur foarte, nu pentru onorurile, semnele din afară, ci pentru-că presupun, că acelea isvorîsc din inimi curate, sânt expresiunea simțămintelor sincere ale d-voastre.

„Ori din ce privință mi-se face întimpinarea aceasta: fie ca unui fiu al Săcelilor, fie după poziția, ce ocup, aflați, că dacă cunoasceți vre-un bine, acela l'am făcut curat numai din împlinirea datorințelor, pentru binele moral în sine și aceasta am învățat chiar dela d-voastre: de aci din Săcele, dela vatra părintească, dela scoala

— Eu cred, grăi mica Solange, că ieri dimineată și-a pus un ciorap pe dos. Asta îi atrage pe fermecători și mica Fadetă a băgat lucrul de seamă. (Va urma.)

Virtuoasele cerșitoriei.

Ați fi creșut vre-odată, că la Paris sânt profesori de cerșitorie? Nu! nu este așa? Cu toate acestea lucrul e adevărat astăzi.

Cel mai curios din acesti originali — este și decan — a dat toate detaliurile ce i-s'au cerut.

— Eu, a dîs el cu mândrie, un cerșitor? ... Aide de! Nu exercitez, profesez.

Și e adevărat.

Bietul om se însărcinează a învăța tot ce concerne acest mod de viațuire ușor și productiv. Cunoasce toate secretele și smecherlicurile pentru a se prefăca neputincios și schilod. E o clasă de schiopi ciungi falsi, cărora le arată cum să țirească piciorul sau cum să și ascundă brațul. La trebuință dă lecțiuni de epilepsie și învață pe oameni cum să simuleze un leșin pe drum din cauza inanției.

Tot el procură textul de milogiri înduioșitoare, pentru cei cari vor să ceară milă.

Toate sânt orînduite cu îngrijire, ca modelele de scrisori în secretarul pentru toți.

E plîngerea unei sêrmene mame de familie rămasă văduvă cu cinci copii.

E suspinul lucrătorului fără lucru, care ese din spital numai de două zile.

de aici. În Săcele totdeauna a domnit religiozitatea și moralitatea, eară acestea sânt basa lucrurilor bune.

„Ați amintit de constituționalism. Adevărat, că constituțiunea noastră e frumoasă și cât se poate de liberală, dară folositoare va fi numai atunci, când ne vom sci bine folosi de ea, când vom căuta binele obștește preste tot.

„Dușmanii nu o vor pute strica, dacă noi o vom apăra. Numai atunci o vom perde, când noi o vom da din mâni. Nu vè pot deci din destul recomanda dragoste frățească, bună înțelegere și solidaritate. Pre lungă aceste virtuți creștinesci, să sciți, că lucrurile vor merge bine, Săceleni eară vor ajunge la aceea, ce erau: lamura și floarea economilor români din țeara noastră; ear' încât pentru mine, să sciți, că eu tot acela voi fi în viitor, care am fost în trecut și sânt în prezent“.

După aceasta Il. Sa schimbă câteva cuvinte cu mai mulți dintre cei prezenți, ear' părintele Ieremia Verzea, Alexiu Verzea și respectabilul director Ioan Dorca invită pe Il. Sa să ocupe loc în trăsura de gală, trasă de 4 cai. Cu acestea banderul se puse în mișcare.

Era impunătoare și prea frumoasă priveliștea lungului șir de călăreți și trăsuri. Pitorescile costume ale călăreților și finuta lor marțială umpleau de bucurie inimile românesci și storceau admirațiunea străinilor. Un călăreț cu frumosul steag scolar conducea banderul. Alți 40 călăreți urmau în cea mai bună ordine. Trăsura de gală era încungurată de 6 călăreți în costume admirabile, cu căciuli negre în cap și cu pene în ele. În urmă veniau 16 trăsuri cu bravi Săceleni, cari au venit să întimpine pe Ilustritatea Sa.

La intrarea în piața Săcelilor femei și copii aclamau pe înaltul oaspe și în tot precursul până la locuința părintească grupe de femei și fetițe erau postate în diferite locuri pentru a saluta pe ilustrul oaspe împodobind trăsura cu buchete de flori.

Ajunghînd la locul destinat, banderul se opri.

Ilustritatea Sa adresînd încă câteva cuvinte de mulțumită, fu condus de membrii familiei la locuința sa. Argus.

Cronică.

Părechea moștenitoare de tron în Ardeal. „Kolozsvár“ află, că la vînătoria de urși din Gurghiu ce șt-an se va începe cu 3 Octomvrie n. vor lua parte și principele și principesa de coroană. În scopul acesta Altețele Lor vor sosi în 2 Octomvrie în Reghinul-săsesc, ear' de aici vor plecă imediat cu tresurile la Ghurgiu.

Transferări. Ministrul reg. ung. de justiție a transferat pe vice-notarul dela judecătoria cerc. din Antalfalva, Simon Sztojancsev, la judecătoria cercuală din Madoș; ear' pe Ladislau Iuricskay, conducător-adjunct de cărțile funduare la judecătoria cerc. din Bichș, și pe Emeric Graál, conducător-adjunct de cărțile funduare la tribunalul reg. din Oradea-mare, — i'a transferat imprumutat.

Concert. Capela de musică a regimentului de infanterie Nr. 2 va da Miercuri în 7 l. c. n. în „pavilionul de sticlă“ din grădina „Hermann“ un mare „concert de binefacere“ cu următorul program: 1. Overtură „Imperială“ W. Westmayer. 2. „Adele“ vals de I. Strauss. 3. „Noaptea Walpurgis“ din Faust de Gounod.

Sânt asemenea formule mai înalte pentru rafinați de profesiune, pentru aceia, cari se duc prin locuințele oamenilor, ca să capete mai mult.

Profesorul de cerșitorie a confecționat nise romane adevărate, cari ar storcea lacrimi din ochii cetitorilor unui țiar, care le-ar publica.

Aci e istoria unui inventator nefericit și dat uitării. În altă parte e dureroasa epopee a unui poet sau a unui autor dramatic, refuzat preste tot și care a redus a cere ajutor dela un confrate... Și multe altele.

Aceste documente formează o bibliotecă întregă.

Și nu e totul.

Profesorul de cerșitorie nu se mulțumesc numai cu confecționarea; el învață, pentru a ne exprima mai bine.

În fiecare zi se ține, la el clasă de psalmodii și gemete. Elevii, pe rînd, repetă ca o lecțiune cutare sau cutare bucată milogitoare, ear' el le face observațiuni:

— Ia începi de-a capul. N'ai demnitate. Acesta e un mijloc urit... Și tu, micule (căci sînt și copii, mulți copii) nu vorbi iute; bolborosesci. N'auze nimeni că e vorba de tatăl teu, care a fost apucat sub o dărîmătură...

Pe seurt, un adevărat conservator de duplicitate.

Conveniți, că descoperirea este picantă și că capitolul profesorului de cerșitorie nu va fi

4. „Rendez-vous“ polca de Ziehrer. 5. „Nachruf an C. M. Weber“ fantazie de E. Bach. 6. „Schneewittchen“ polca-mazur de E. Strauss. 7. „Die Kunst auf Reisen“ mari potpourri de Kraus. 8. „Fragmente din opera „Der Destinat-Pirata“ de Millöcker. Venitul curat este destinat pentru cei bănuțiți prin foc din comunele Herman și Covasna. Bilete se pot afla la librăria Michaelis și seara la casa. Concertul se începe la 7 oare seara.

Îndreptarea tarifului. Camera comercială și industrială din Brașov, fiind avisată din parte oficială, aduce la cunoștința cerurilor interesate, că tariful pentru lână-țigăie și piei brute dela stațiunile dunărene rusești, bulgare și sârbesci spre stațiunile din Ardeal ale căii ferate ungare de stat, s'a îndreptat astfel:

Lompanca	— Sibiu sub a)	în loc de 407.6 cr.	— 307.6 cr.
	„ Sighișoara „ a)	„ „ 408. — „	— 308. — „
Grădiște	— Sibiu „ c)	„ „ 144.2 „	— 144.2 „
	„ Sighișoara „ c)	„ „ 144.9 „	— 144.7 „

Sinucidere. Se scrie din Timișoara: Bernhard Förster, locotenent în divizia 7 a regimentului al doilea de tren, s'a sinucis prin două focuri de revolver.

Despre bătaia țeranilor din Folia și-se scrie lui „Pester Lloyd“: În lupta dintre țeranii maghiari și români din comuna Folia, au rămas morți pe loc trei maghiari și doi români. Un Român și un Maghiar au murit după aceea în urma rănilor primite în luptă. Cu Nyerges, care se refugiase în podul casei, unde fu aflat și omorât, s'a făcut în urmă obducțiunea medicală și s'au aflat în trupul lui 62 halice, tăieturi de plumb și gloanțe, afară de aceea trupul era acoperit de arsuri și rane. Causa adevărată a acestei lupte terribile a fost, că doi secerători maghiari ai proprietarului Beniczky, care au fost trimiși la arăndașul Wittenberg după saci, au furat prune din grădina lui Wittenberg, pentru care fapt au fost bătuți de slugile românești ai acestuia. Dealtmintearea de mult există dușmănie între lucrătorii maghiari, aduși din comitatul Heves și între locuitorii români ai satului.

De ale universității din Viena. După-cum se raportează, Maiestatea Sa a întărit deciziunea, prin care profesorul de științele statului la universitatea din Strassburg, Ludovic Iosif Brentano, a fost numit de profesor ordinar al economiei naționale la facultatea juridică din Viena. Și așa în semestrul următor, profesorul din Strassburg se va muta la Viena și-și va începe prelegerile. El este un frate al profesorului privat de filosofie, Dr. Brentano, care prelege la universitatea vieneză. Sînt descendenți ai renumitei familii de poeți nemțesci Brentano.

Întâlnirea principelui Bismarck cu contele Kalnoky. Diarului „Die Presse“ și-se comunică din München, că întîlnirea cancelarului german cu ministrul nostru de externe va avea loc în 7 Septembrie în Kissingen. În ziua următoare principele de Bismarck se duce la Friedrichsruh, de unde va merge la Varnitz pentru a petrece toamna acolo. Numai cătră sfîrșitul anului va merge principele de Bismarck la Berlin.

Convenția comercială între Sârbia și România. Negocierile pentru încheierea unei convenții între România și Sârbia sînt foarte înaintate și se speră a ajunge în curînd la un rezultat satisfăcător.

Mari principii rusești la manevrele cele mari din Germania. La manevrele între Königsberg și Stettin vor lua parte marele principe Mihail și fiul său.

Un poet sârbesc distins. Se telegrafează din Belgrad diarului „Pester Lloyd“: Presa sârbescă radicală înregistrează cu multă

satisfacție, că principele Nichita de Muntenegru, a donat poetului sârbesc I. Ivanovici o casă și o moșie. Principele decorase pe numitul poet și cu un grad înalt al ordinului Danilo. I. Ivanovici, al cărui frate dela 1 Ianuarie viitor are să eedei un nou diar panslavist, încă este cunoscut ca un aderent zelos al ideilor panslaviste. Se poarte, pe principele Nichita n'a voit decât să onoreze, ca petul conațional, destul însă, că presa radicală sârbescă nu lasă să treacă ocaziunea, de a exploata cazul și politicesce.

Exploatațiunea petrolului în România.

Este în genere cunoscută, atât în țeară cât și în străinătate, producțiunea cea mare a petrolului în România. Pentru a învedera și mai mult cât contribuie această ramură de producțiune în comerțul nostru, dăm în resumat câteva note statistice culese din sorgintea oficială.

Zona petroliferă astăzi cunoscută în România se întinde în regiunea colinelor din Dâmbovița și până în Bacău inclusiv, astfel că județele din care se extrage petrolul sînt Dâmbovița, Prahova, Buzeu, Rîmnicul-Sărat și Bacăul. Această zonă petroliferă este în vecinătatea stratorilor de sare gemă.

În județul Dâmbovița există o însemnată exploatare la Colibași, unde petrolul se extrage din mai mult de 300 puțuri răspândite în văile Păcurei, Glodul, Păiajenul și Furnicașul. Producțiunea anuală în acest centru trece de 300 tone. Se mai găsește apoi petrolul la Valea-Lungă, Valea-Ialomiței, Cobia și alte localități din același district.

În județul Prahova producțiunea petrolului este dintre cele mai bogate. La Păcureți, Ochișori, Măgureni, Slobodă, Drăgăneasa, Apostolache, Cămpina, Peatra-Arsă, Valea-Rea, Fundurile, Siliștea, Dofnița, Slănicu, Doftana, Făureți, Scorțeni și la alte localități, exploatațiunea petrolului se face cu mare succes. La Păcureți se extrage petrolul încă dela anul 1835.

În județul Buzeu sînt localități, și din cele mai exploatare, grație concursului puternic al d-lui Monteoru, proprietarul cel mai mare de asemenea producțiunii. Astfel este Fundul-Sărat cu peste 300 de puțuri, dând anual mai mult de 1200 tone. Sînt apoi Berca, Bissoca, Beciu și altele.

În județul Rîmnicul-Sărat se află de asemenea petrolul și de o calitate tot așa de bună, însă exploatațiunea nu se fac pe o scară mai întinsă, din cauza deficienței transportului. Ca localități petrolifere se recunosc: Valea-Rea, Madreni, Tîgou, Cojoc și altele.

În județul Bacău se află importante geselemente petrolifere. Centrul de exploatare cel mai principal este Moinești cu mai mult de 100 puțuri și cu o extragere anuală de 1200 tone. Apoi mai sînt localități la Stănesci, Solențu, Comănești, Tețcani și altele.

Se crede după cercetările domnului Coquand, care a vizitat în 1865 regiunile noastre petrolifere, că petroleul în România corespunde la două niveluri cu totul deosebite: unul la Oceanul-superior și altul la Miocean.

Producțiunea petrolului la noi a mers tot crescînd, deși puțurile și alte mijloace de extragere n'au primit mai de loc perfecțiuni; aceasta dovedește bogăția petrolului din România. Astfel, după datele statistice, producțiunea petrolului, care era la anul 1862 de 3,013.000 chilogramme (pentru județele Bacău, Buzeu, Prahova și Dâmbovița) a ajuns la 1873 la 13,923.220 chilogramme. Dela 1873 până la 1886 producțiunea petrolului s'a întîrit; ea se poate evalua la 40 milioane chilogramme.

Deși exploatarea petrolului în România este departe de a fi ajunsul gradul de dezvoltare ce-i asigură avuția gisementelor sale, totuși comerțul exterior al petrolului s'a ridicat deja la un rang destul de însemnat.

soană dela vre-un diar monarchist, începea tirada sa prin aceste vorbe:

— Gentilul ruinat . . .
— Dacă vorbia cu vre-un diarist republican, debuta prin:
— Vechiu proscris . . .

Acestea sînt, o repet, virtuozitățile, îndemănatetele variațiunii, cunoscînd nuanțele și neavînd nici o trebuință de concursul altuia.

Câte odată, cu toate acestea se găsesc expuși la quiprocouri neprevădute, după-cum o indică veridica istorie, pe care sînt autorizat a o descrie, suprimînd numele principalului personaj. Ori-cum însă, e destul ca să se scie că scena se petrece la unul din cei mai tineri academiensi, care e în același timp și unul din cei mai spirituali autori dramatici.

Scii că acum sînt mai multe vacanțe la Academie. Lucru care face, că immortalii sînt expuși a suferi multe vizite obligatorii.

Mai zilele trecute feciorul intru-se la dl X . . . autorul în cestiune, pe cineva bine îmbrăcat și cu o înfățișare distinsă.

— Domnule, dîse acea persoană, sînt om de litere. Cu toate că bagagiul meu literar nu e atît de crescut ca al multora dintre confrății mei, rîdînd cu toate acestea, că am oare-cari drepturi la favoarea ce vin a cere dela domnia-voastră.

Nici o hesitațiune. Acest formular fiind dat, immortalul nostru, convins numai decît

Astfel în anul 1879, an cu deservire nefavorabil comerțului petrolului, exportul s'a ridicat la 3,674.000 chilogramme, care a dat 1,837.000 franci. Chiar această cifră, și tot face, ca petroleul să fie rînduit al 16-lea produs între materiile ce expoartăze mai mult țeara. Însă de atunci exportul a mers necontenit progresînd: În 1880 exportul s'a urcat la 9,758.638 chil.

1881	„	10,378.030	„
1882	„	14,152.146	„
1883	„	17,623.522	„
1884	„	22,353.003	„
1885	„	20,986.247	„
1886	„	15,098.741	„

Cu alte vorbe, din 3 milioane chilogramme de export cum era la 1879, a ajuns în 1886, la cifra de 15 milioane chilogramme sau la o cifră de cinci ori mai mare și la o cifră de 22 milioane sau la o cifră de vreo 7 ori mai mare!

Ca calitate petrolul românesc s'a constatat a fi mai superior petrolului rusesc și galician. Petroleul rafinat din Rusia produce o lumină fără putere și trebuie 2 lampe de acest petrol, pentru a da unei camere lumina ce o dă o singură lampă cu petrolul românesc.

Ca cantitate de asemenea petrolul românesc nu lasă de dorit. Pre când în America apropierea unui puț de altul face ca debitul lor să se micșoreze, în România petrolul nefiltrînd prin straturile ce-l conțin, este necesar, ca puțurile să se apropie ori-cît unul de altul, spre a se pute extrage astfel cea mai mare cantitate dela același nivel. Când puțul produce 500 litri pe zi în primul an, se consideră ca abundănt; cu un debit de 350 litri el este încă bun. La Colibași însă producțiunea medie a puțului puț este de 1280 litri pe zi și numai când puțul produce în primele zile câte 10.300 se consideră ca abundănt.

Din toate punctele de vedere dar, România este o țeară, care merită a fi considerată între cele dintău țeri petrolifere din Europa.

În privința pădurilor România cu drept cuvînt nu e considerată mai pe jos; de ce oare nu se poate și aci ridica producțiunea și exportul?

(„Revista Pădurilor.“)

Varietăți.

(Căile ferate de pe țeară.) Extragem dintr-o lucrare, pe care a publicat-o acum de curînd un economist, dl Noel, următoarele amănunte asupra statisticii căilor ferate de pe fața globului:

Principala sforțare a guvernelor în favoarea creării și întinderii de căi ferate s'a manifestat în perioada dela 1869—1885.

În acești 15 ani, lungimea căilor ferate deschise traficele a trecut dela 210.180 până la 487.566 chilometri, mărindu-se astfel cu 277.386 chilometri, adică cu 132%.

În 1869 capitalul întrebuintat pentru înființarea rețelei totale de căi ferate era evaluat la 53.200 milioane lei, din cari 37.600 milioane pentru Europa, 12.125 milioane pentru continentul american, 1600 milioane pentru Asia, 1475 milioane pentru Africa, 400 milioane pentru Australia.

În 1885, sumele întrebuintate pentru înmulțirea acestor mijloace de transport se măriseră cu 129%. Ele nu erau mai mici de 60 miliarde pentru Europa și 45 pentru America, din cari mai bine de 39 miliarde numai pentru Statele-Unite. Asia cheltuse, în aceeași epocă, 4 miliarde 500 milioane, Africa 2 miliarde și Australia aproape 3 miliarde; adică un total de 123 miliarde și jumătate de lei.

Încât privește acum rezultatele exclusiv materiale și imediate ce industria căilor ferate a obținut din întrebuintarea acestui foarte însemnat stock de capitaluri, cu ajutorul cărora ea a fost întemeiată, găsim următoarele cifre:

În 1869, numărul călătorilor transportați pe toate liniile din lume era de 800 milioane, din cari 734 miliarde și jumătate pentru Europa și 145 milioane

ca are a face cu un candidat, îl întrerupse cu politeț:

— Mai întăiu, domnule, trebuie să vă spun, că am făgăduit votul meu și că prin urmare . . .
— Domnule, răspunde celalalt, tot cu politeț, n'am venit să vă cer votul, ci să vă rog a-mi împrumuta 5 lei. . .

Tablou!

Acesta nu e decît actul întăiu. A doua și cum academicianul se coboria pe scară, se întăini cu un nou necunoscut, cu înfățișarea desmățată. El era cu o pălărie roasă, un palton sdrîntuit, ghetete rupte. Nenorocitul îl oprî în cale:

— Mii de iertăciuni; cu dl X... am onoare ca să vorbesc? Veniam ca să vă rog. . .

Aducîndu-și aminte de aventura din ajun și convins, judecînd după îmbrăcăminte, că are a face earăși cu un cerșitor, dl X... tăie scurt:

— Domnule, sciu acum ce însemnează cerșitor la domiciliu, și nu dau pomană decît la biroul de binefacere. Cu toate acestea, dacă-ți ajunge o piesă de cinci lei. . .

Și încep să caute prin buzunar.

Dar' oh! surprindere! acela își ridică capul cu mîndrie:

— Sînt istoric și candidat la fotoliul d-lui Falloux, care a murit mai deunăci.

Lovitură îndoită. („Românul.“)

pentru Statele Unite, din cari 120 milioane numai pentru Statele-Unite.

Canțitatea tonelor de mărfuri expedate în toate sensurile se ridică la 566 milioane, din cari 401 milioane pentru Europa și 150 milioane numai pentru Statele-Unite și 15 milioane pentru celelalte părți din lume.

Produsul general al acestui trafic era atunci evaluat la aproape 5 miliarde de lei, și cheltuelile de exploatare ridicându-se la 3 miliarde 800 milioane aproape, cu un coeficient de exploatare de 76%, lăsau un venit net de 1200 milioane sau de 2.25% din capitalul înființării.

În 1883, au circulat pe întreaga rețea de linii ferate 2 miliarde de călători, din cari 1500 milioane în Europa, 312,700.000 în Statele-Unite și 187 milioane și jumătate în cifră rotundă în celelalte părți din lume. Afară de aceasta, se transportau 1300 milioane tone de mărfuri, din cari 760 milioane în Europa și 540 milioane în celelalte continente, în cari partea Statele-Unite nu era mai mică decît de 401 milioane.

Veniturile realizate se ridicau la aproape 12 miliarde de lei, din cari 6 și jumătate miliarde pentru Europa și 4.200 milioane pentru Statele-Unite.

Cheltuelile de exploatare erau de aproape 7 miliarde sau 48.34% din cari 4 miliarde 600 milioane aparținînd statelor din Europa și 2 miliarde 700 milioane Statele-Unite din America.

Coefficientul de exploatare varia, pentru continentul european, între 41 și 71%, și pentru celelalte părți, între 39 și 76%.

În fine, venitul net era de aproape 5 miliarde, făcînd să reese, relativ la capitalul primei înființări, un venit care, variînd între 1.26 și 4.85% pentru lumea întreagă, atinge în termen de mijloc 4.21% în Europa și 4.15% pentru totalul căilor ferate, cari există pe suprafața globului.

(Sfînt bun.) Ducele de Norfolk, care era foarte bețiv, întrebă odată pe humoristul Foote, ce mască trebuie să poarte spre a rămîne necunoscut la balul mascat.

— Du-te treaz la bal — răspunde Foote — și nimeni nu va crede că ești dumneata!

Din public.)*

Anunț.

Prin care se aduce la cunoștința tuturor onorabililor părinți, cari doresc a-și înscrie copiii la școala capitală gr-orientală din Veneția-inferioară pentru anul scol. 1887/8, cumcă înscrierile se vor face la începutul lunii lui Septembrie a. o. st. v. la direcțiunea școlii amintite în Veneția-infer., ear' prelegerile se vor începe după aceea conform normativului școlar. Și pentru-ca această necunosciunță să ajungă la fiecare locuitor ce deosebire din cercul școlii amintite, subsemnatul am onoare a ruga și pe această cale pre onor. domni parochii gr-or. din cercul numit mai sus și adică din comunele: Mateias, Bogata-olteană, Fontăna, Cuculata, Lupșa, Comana-inf., Comana-sup., Veneția-inf., Veneția-sup., Păreu, Grid, Perșani, Șinca-nouă și Șercaia, ca să binevoască a publica fiecare în biserica sa parochială acest anunț, pentru-ca astfel conformându-se cei înțeleg după el, cauza învățămîntului să nu suferă.

Veneția-infer., în 15 August v. 1887.

Ioan Capătă,
inv. dirig.

* Pentru cele cuprins în rubrica aceasta redacțiunea nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Neutra, 5 Septembrie n. Monarchul a sosit ieri dimineață aici și a fost primit dignitări civili și militari. După aceea a urmat intrarea în splendid decoratul oraș. Înainte de ameați, Monarchul a primit deputațiunile. Monarchul a răspuns comitetelor la omagiile aduse, că e convins, că poporațiunea Ungariei-de-sus fără considerațiune de confesiune și naționalitate în totdeauna simțesce de o potrivă cu cealaltă poporațiune a iubitei Sale Ungarie și dorește, ca poporațiunea aceasta să păstreze și mai departe idea simțemintelor de credință omagială și de iubire cătră patria comună, ideii ce nu se pot despărți de olaltă. Clerului, sub conducerea episcopului Roskóvány, Maiestatea Sa i-a dîs, că nu trage la îndoială, că clerul catolic va sădî în pieptul credințelor lui încredințați concordia frățească. După ameați a fost serbare poporală și un dineu cu 64 cuverte; ear' seara iluminățiune.

Vesprim, 5 Septembrie n. O parte a orașului arde de ieri la oarecure 2½. Două sute de case au ars până acum. Focul s'a răspîndit cu o repezițiune imensă. S'a îngreunat foarte mult lucrarea de stîngere prin lipsa de apă și prin aceea, că oamenii și-au pierdut capul. Doi oameni încă s'au primejdut.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

Un post de oficial de comptabilitate clasa III. la direcțiunea financiară din Cluj. — A se adresa până în 12 Septembrie a. c. la direcțiunea financiară de acolo.

Mai multe posturi de executori de dare la jurisdicțiunea comitatului Maramureș. — A se adresa până în 12 Septembrie a. c. la inspectorul de dare din Sighetul-Marmației.

Un post de concipient de finace la direcțiunea financiară din Sibiu. — A se adresa până în 14 Septembrie a. c. la direcțiunea financiară de aci.

Un post de jude reg. la judecătoria cerc. din Sătmăr. — A se adresa până în 12 Septembrie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

Un post de manipulant de forestier superior, trei eventual patru posturi de forestieri cl. I., două eventual trei posturi de forestieri cl. II. la direcțiunea forestieră din Sighetul-Marmației. — A se adresa până în 20 Septembrie a. c. la direcțiunea forestieră de acolo.

Un post de practicant de drepturi la tribunalul reg. din Seghedin. — A se adresa până în 14 Septembrie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

Un post de vice-notar la judecătoria cerc. din Careii-mari. — A se adresa până în 15 Septembrie a. c. la presid. tribunalului reg. din Sătmăr.

LOTERIE.

Tragerea din 3 Septembrie st. n. Timișoara: 82 60 45 31 48. Viena: 85 40 71 8 56.

Economic.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. In 2 Septembrie n. s'a notat: unguresci bêtrâni grei 43.— cr. până 44.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușori 45.1/2 cr. până 46.1/2 cr., marfă țerănească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușoară 45.1/2 cr. până 46.1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 43.1/2 cr. până 44.— cr., transito ușori 43.1/2 cr. până 44.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpênți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiunile efectuate în 21 și 22 August v. 1887.

Table with columns: Vênqătorii, Cumpêrătorii, felul, hectol., greut. libru, prețul lei în aur. Lists various grain transactions and prices.

Cursul pieței din Sibiu

din 5 Septembrie st. n. 1887.

Table with columns: Hârtie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci. Lists market rates for various currencies.

Bursa de București.

Table with columns: Casa, Ultim. Lists stock market data for various securities and bonds.

Schimb

Table with columns: Londra 3 luni, Paris 3 luni, Berlin 3 luni, Viena, Agio. Lists exchange rates for various cities.

Bursa de Budapesta

din 3 Septembrie st. n. 1887.

Table with columns: Rentă de aur ung., hârtie, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc. Lists various financial instruments and their values.

Bursa de Viena

din 3 Septembrie st. n. 1887.

Table with columns: Renta de aur ung., hârtie, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc. Lists various financial instruments and their values.

Concurs.

[484] 3-3

Pentru ocuparea postului de învățător din clasa I dela scoala conf. gr.-cat. din Ilva-mare, vicariatul Năsăudului. Emolumentele sînt: 220 fl. salar solvit în rate lunare; 4 orgii de lemne. Petenții au a-și înainta cererile lor până la 18 Septembrie a. c. provădate cu documentele de calificățiune. Dela senatul scol. gr.-cat. din Ilva-mare.

Curs de moșit.

Din partea direcțiunii clinice r. u. de obstetrice și a institutului pentru moașe din Sibiu se anunță prin aceasta deschiderea cursului pentru moașe.

Instrucțiunea gratuită, începe la începutul lui Octomvrie n. 1887 și se termină în 24 Februarie n. 1888.

Primirea elevelor se face dela 1 până la 15 Octomvrie n. 1887 după prezentarea atestatului de moralitate și de botez la direcție, strada Poplăcii mare Nr. 27.

Direcțiunea.

Spre a face cu puțință cursul de moșit și persoanelor mai sărace, directorul institutului dă locuință gratuită la opt eleve pe timpul cursului. Informațiuni se dau bucurous din partea direcției. [478] 2-4

Un tinêr român,

care a absolvat scoala comercială și cunoasce pe lîngă limba română cea germană perfect, se primesce la banca gen. de asigurare mutuală „Transilvania“ în Sibiu ca practicant eventual ca funcționar.

Oferte provădate cu documentele necesare sînt a se adresa la Direcțiunea institutului până în 12 Septembrie a. c. [488] 3-3

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 26

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, novele, romanuri, suveniruri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiumi literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumărațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„Preotul român.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sêrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

- Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.
Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.
Opera unui om de bine. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.
Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.
El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.
Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.
Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.
Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiilor franceze. Prețul 10 cr.
Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.
Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.
Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

- Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiușiu. Prețul 30 cr.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.
Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.
Trandafiri și viorele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.
Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puile de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.
Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificade de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.
Renascererea limbei românesce în vorbire și scriere învederită și apreațiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.
Biblioteca Săteanului român, Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

- amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.
Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.
Colectă de recepte din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.
Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.
Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arêta, sê arêtăm pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginiiri publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesași.
Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.
Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

- și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.
Nu mă uita. Colectiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.
Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:
Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.
Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.
Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.
Visul Prea Săntei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urnat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot de-acolo se pot conține împrumuturi în ori ce sume — pe lîngă depunere de acții, scrisuri fonciare, obligațiuni de stat și alte scrisori de valoare.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.